

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 13. Consultatio Patrum circa Indicem librorum prohibitorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

fuerat subjectum, versabatur circa quæ-
 sionem, an in alio decreto omnes illi,
 quos ea res concernit, allegare oportet,
 ne fors se non fuisse auditos con-
 queri possent. Denique tertio loco pro-
 ponebatur, utrum hæreticis fidei pu-
 blicæ literæ sint offerendæ, iique, ut
 ad Ecclesiæ Catholicæ finem redeant,
 invitandi, facta pollicitatione, eos omni
 lenitate habendos, dummodo Synodi
 auctoritatem admittere vellent.

§. XIII.

*Consultatio Patrum circa Indicem li-
 brorum prohibitorum.*

Circa primam quæstionem de libro-
 rum examine variæ erant Patrum
 sententiæ, quarum plures non sine acri
 studio urgebantur, ac præprimis Mar-
 cus Antonius Elius Patriarcha Jero-
 solymitanus verba faciens non minus
 hujus laboris utilitatem, quam diffi-
 cultatem exponebat, tandem vero con-
 cludebat, haud abs re esse, si libri
 sanam doctrinam continentes, atque
 ad pietatem conservandam utiles ab iis,
 qui erroribus scatent, discernentur:
 de cetero autem tam copiosam erudi-
 tionem, solertiam, ac studium ad fe-
 licem hujus examinis successum requiri
 aiebat, ut hunc laborem præ omnibus
 difficillimum haberet: hinc ad hoc ne-
 gotium

Sæcul XVI.
 A.C. 1562.

Pallav. l. c.
 Sarpus l. 6.

Sæcul. XIV.
A.C. 1562.

gotium Patres præ reliquis maxime idoneos esse feligendos censebat.

Elium perorantem excipiebat Daniel Barbarus Aquilejensis Patriarchæ Coadjutor, qui hujus erat opinionis, Pauli IV. Indicem multis in locis esse corrigendum, eo quod libros probis moribus adversos eadem perstrinxisset censura, ac libros, qui fidei dogmata impugnarent, non minus autem bono Regimini perniciosum dicebat, si crimina relinquerentur impunita, quam si omnia scelera, gravia, & levia promiscue æquali vindicarentur pœna: Granatensis vero Archiepiscopus censuit, hunc laborem a Synodo non esse suscipiendum, cum ejusmodi examen Patres ab aliis majoris momenti negotiis averteret. His subjunxit Bracarensis Archiepiscopus, hanc curam opportunius comitendam esse in Italia Universitati Bononiensi, in Galliis Parisiensi, in Hispaniis Salmanticensi, ac denique in Lusitania Complutensi Academiæ. Verum eorum opinioni adversabatur Laurentius Ariani in Neapolis Regno Episcopus, existimans, quod hujus laboris difficultati omnino prævaleret utilitas, quæ ex ejusmodi examine in Ecclesiam redundaret, præsertim cum in laboris juvamen haud incongrue Tridentum convocari possint illi, quos Paulus IV. jam-
jam

jam in concinnando suo Indice adhibuisset: porro Ægidius Foscararius Mutinensis Episcopus alia hanc operam diminuendi media suggessit, proponens, de veteribus libris, qui apocryphi habentur, non esse agendum, sed duntaxat illos fore examinandos, qui a recentium hæresum temporibus conscripti fuissent.

Mutinensis Episcopi sententiæ accesserat quoque Marcus Laureus Campanæ in Neapolis Regno Episcopus, addidit tamen, in hoc Indice a Synodi Patribus nonnisi ea adducenda opera, quæ manifestam continent hæresin: cetera vero quorundam Doctorum, qui ad id speciatim nominentur, censuræ relinquenda: verum Justinianus Fratrum Prædicatorum Magister generalis censebat, quod inter eos, qui ad concinnandum hunc Indicem nominandi sint, nullus ex Regularibus seligeretur, sed potius expediret, ut Universitates scriptotenus rogarentur, quatenus catalogos a se jam compositos Tridentum transmittant. Denique Christophorus Paduanus Fratrum Eremitarum S. Augustini Præpositus nullum novum Indicem esse conficiendum, sed illum, quem Paulus IV. edidit, esse retinendum, atque emendandum arbitrabatur: alii vero in eam abiere sententiam, quod
idem

Sæc. XVI:
A.C. 1562.

Sæcul. XVI
A.C. 1562.
idem Pauli IV. Index nulla mutatione facta acceptetur, cum nulla etiam correctione egeret: non deerant tamen, qui hunc Indicem esse rejiciendum, nec alium componendum contendebant.

§. XIV.

Patrum sententiæ circa Authorum citationem.

Pallav. c. 19.
num. II.
Sarpinus l. 6.
p. 457.
Cum in secundo articulo ibidem examinando de Authoribus, quorum interest, allegandis ageretur, statutumque esset, illos in decreto esse nominandos, ne perinde, ac si auditi non fuissent, querendi ansam haberent, hinc Cavenfis Episcopus hæc proposuit: „duo „sunt genera Auctorum, nam eorum „quidam sunt ab Ecclesia segregati, alii „autem eidem uniti: porro de primis „nullam curam esse habendam censeo, „quia juxta D. Paulum semetipsos, sua- „que opera ab Ecclesia deficientes con- „demnarunt: ceteri vero vel jam sunt „mortui, vel adhuc vita superstites: hi „ergo citandi, atque audiendi sunt, „nam alias eorum libri jure damnari „nequeunt, quia de illorum agitur ho- „nore: mortuis autem, cum illorum „parum intersit, libere inferri poterit, „quidquid ad publicam utilitatem ce- „dere videbitur, quin ullius offensio „timenda sit.„ Alius Episcopus sub-
junxit,